

ΤΡΑΓΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΔΕΚΑ ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΑ ΑΓΟΝΙΑΣ !..

ΤΟΥ CLAUDE FARRÈRE

Ο Μαρζινός σκοπός χτύπησε με τρεις κονταζιές την πόρτα της καλύβας που έβρινε ο Γάλλος ύποπλοίαρχος Όλιβιέ και φώναξε :

— Υπολοχαγό ! Το όρα χτύπησε ! Πρέπει έρτης τελωνείο ! Ακούστηκε από την καλύβα ένα μούγκρισμα και βλασημίες, σημεία ότι ο ύποπλοίαρχος είχε χτυπηθεί :

Ο Όλιβιέ ντέ Σέρ ύποπλοίαρχος, βοηθός του Διευθυντού της κίνησης του λιμανιού Σαίρι στο Μαρζοζο, πήδηξε κάτω απ' το κρεβάτι του, ντύθηκε γρήγορα, τσέπωσε το περίστροφό του και τράβηξε για την προκυμαία.

Ήταν τρεις ή τέσσερις ώρες, ή ζέστη είχε λιγοστεύσει, ντόπιοι εργάτες ξεφόρτωναν τις μαούνες. Στο λιμάνι τρία βατόρια ζουινόντανε πάνω στις άγκυρες τους, και οι βράκες και μαούνες σιγά-σιγά κινάανε τη συγχωνωία μεταξύ των βατοριών και της προκυμαίας. Ο Όλιβιέ ντέ Σέρ διημήθενε προσοικονώς το τελωνείο, την άστυνομία του λιμένος, και την κίνηση των λεμβών και των ομηουλκών στο λιμάνι του Σαίρι.

Απάνω στην προκυμαία ξεφόρτωναν κάσες και σακιά γεμάτα εμπροσθήματα και ένα πλήθος από άραπήςδες με μπουρνιούζια και φέσια τσιγγιζάανε δόδε ζέιθε φωνάζοντας αδιάκοπα ένα πεκνό σύννεφο από σπώνη και άμμο, τήλωνε τον κόσμο. Ο Όλιβιέ άκουμπισμένος σ' ένα μιάσο αγουιά έστριψε τά μάτια του και ανιγότανε απ' τη σπώνη.

Άξαφνα ή άραπήςδες φωνές και τά σούλιόματα έλληθοναν, ο Όλιβιέ άπόρησε και πριζονοντας μεριζούς που του φράζανε το δρόμο, έβηθε στο μέρος απ' όπου προήρχοντο οι φωνές.

Είδε δύο μεγάλες σιδεροδεμένες κάσες που ξεφορτωθήκανε κείνη τη στιγμή και τις όποιες οι τελωνοφύλακες τις θεοθήσαν ως ύποπτες και ήθελαν να τις άνοιξουν. Μά ο παραλήτης, ένας έθροπλιός γνωστός έμπορος, που φορούσε χονρά ματογυμλία διαμαρτύρητο προβήζοντας. Ο Όλιβιέ άκουσε μερικά λόγια αυτού του έμπορου ποίταν γεμάτα φοβήρες και αθάδειας.

— Είμαι ο Έρμαν Σχλάστερ του Αύτοκρατορικού Προξενείου του Σουλτάνου της Γερμανίας, του άγαλημένου του Άλλάχ ! που βοηθεί τους πιστούς, και τά καταραμένα χέμα σας θά ξεραθούν προτού άγγιξετε αυτά τά πράγματα ποινα διζά μου !

Μιλούσε άραβικά και τό πλήθος τον άκουγε με σέβας. Ο τελωνιακός υπάλληλος άνησυχούσε και έδιάταζε.

Ο Έρμαν Σχλάστερ ήξερε πως στο Μαρζοζο είνε πολύ εύκολο με λίγη αθάδεια και καταγραμιά να παραβιάση κανείς τους νόμους. Μά αυτή τη φορά έκανε λογαριασμό χωρίς τον ξενοδόχο. Την στιγμή που νόμιζε πως θά έλαναν τις αποσκευές του χωρίς να τις άνοιξουν, ο Όλιβιέ ντέ Σέρ με τό τσιγάρο στά χείλη έκανε τρία βήματα και έλληθιασε τον Γερμανόν.

— Κύριε, τούτε Γαλλικά και με ευγένεια, δέν προέτι άφοι είσθε και διπλωματικός υπάλληλος καθώς λέτε, να έμποδέζετε την εραμογιή τον νόμον στον τόπο αυτόν. Έγω έχω την τιμή να μένω έδώ για να τους κάνω σεβαστούς, σύμφωνα με τη διαταγή της Κυβερνήσεώς μου και της πολιτικής άρχης. Λοιπόν άναγκάζομαι να όπερασπισθώ τον υπάλληλο του τελωνείου απ' τον άδικο θυμό σας. Τά ζιβωτιά σας θάνοιχτούν.

Ο Γερμανός τραβήχτηκε σαν να του είχε έρθει ζόλτος.

— Κύριε, είτε σιγά, κύριε ! προσέξτε !..

Μιλούσε Γαλλικά με κακή προφορά. Η φωνή του είναν τραμουλιαστή και γεμάτη θυμό. Ο Όλιβιέ του γύρισε της πλάτες και φώναξε :

— Άνοιξτε τις κάσες !

Ένας στρατιώτης Μαρζινός με κόκκινη φουρετά μ' ένα σφυρί στο χέρι προζώρησε για να τις άνοιξη. Μά καθώς ο στρατιώτης έδοσε το πρώτο χτύπημα, ο Γερμανός πήδηξε πάνω στην κάσσα και έφριζε μιά φωνή, άπειθυινόμενος προς τό πλήθος των Μαρζινών :

— Ω άδέφρια ! βοηθάτε με.

Ο Όλιβιέ πούχε τραβηχθή στάθηκε και άκουγε τον Γερμανό που μιλούσε άραβικά γιατί και κείνος τά ήξερε καλά. Γνώριζε πως στην Άφρικη κάθε ρήτορας που

έφρι να μιλήη συνάζει τον κόσμο και τον παίρνει με τό μέρος του.

Ο Γερμανός λοιπόν άγόρευε προς τό πλήθος για να τό έξεγειρή κατά του Γάλλου.

— Ω άδέφρια μου ! τούς έλεγε, να ή τυραννία πούθετε από την ζόλαση του Βορρά για να σας σκλαβώσει όλους ! Να ή τριζορηη καταραμένη σημαία που ύφόνεται στά ίερα σας μέρη ! θά ανεχθήτε σεις οι Μουσουλμάνοι, να σιύητε τη ρίζη σας κάτω από τό βούδουλα των άπίστον ;

Μά ο Μαρζινός στρατιώτης εξακολουθούσε να χτυπάει την κάσσα και κόντευε να την άνοιξη.

— Ω άδέφρια ! εξακολουθήσε ο Γερμανός, κριτάζατε αυτή την κάσσα που ή αθάδεια του χριστιανού άξιωματικού θέλει ν' άνοιξη. Είνε αλήθεια πως δέν έχει μέσα άλεύρια όπως γράφει ή φοροτιζή ! Μά τι νοιζετε πως έχει : Όπλα άδέφρια, όπλα για σας τους Μουσουλμάνους, τσιγάκια, όπλα άδέφρια απ' τη Γερμανία που ο άρέντης μου ο Σουλτάνος Γουλιέλμος σας στέλνει μυστικά για να σας έλευθερώση ! και τώρα αυτός ο άπιστός, ο γιός του τσακαλιού και της σούλλας...

Ο ρήτορας έπαψε να μιλά. Ο Όλιβιέ τον έλληθιασε και φριζά χωρίς χειρονομίες και λόγια, άκούμισσε τό περίστροφό του στο στήθος του ρήτορα.

— Κύριε, είτε με ήσυχη φωνή, σωπάστε, παρακαλώ.

Για μιά στιγμή ο Έρμαν σώπασε, μά ύστερα πήρε ζουράγιο και ζανάρσιε και φρονάζη.

— Άδέφρια... Άδέφρια... κριτάζατε... άκούσατε !

Ο Γάλλος άξιωματικός και ο Γερμανός λιθηέμπορος κοιτάζόντουσαν κατάματα. Ο Όλιβιέ γλοιός, βουβός, μονάχος ο Έρμαν πελώριος, κατακόκκινος χοντας πίσω του ένα πλήθος από άραπήςδες που μεγαλώνε όλοένα κι άγγιένε. Ο τελωνοφύλακας και ο Μαρζινός στρατιώτης έμύθανε σαν άστοιπή, γιατί φοβήθηκαν να μί γίνουν ταραχές και σφαγές, και χωρίς ντροπή άρίσανε τον άσχηγό τους Όλιβιέ μονάχον !

Ο Έρμαν έκανε ζουράγιο γιατί είχε πίσω του χίλιους Μαρζινούς με τό μέρος του, και άγρισε να φρονάζη.

Ο Γάλλος ήταν ένας ! δίσταζε !.. ή φανότανε πως διστάζει... κρατώντας όμως πάντοτε τό περίστροφο στο χέρι του.

Μίλησε κι αυτός τώρα Γαλλικά ήσυχος και ο Έρμαν σώπασε για ν' άκουση τις φοβήρες του άξιωματικού που δέν όπισθοχωρούσε αν και είναν μονάχος...

— Κύριε, ειπεν ο Όλιβιέ, αν σε δέκα δευτερόλεπτα δέν σωπάστε σας σκοτώω !

Έτσι μίλησε με τό περίστροφο στο χέρι κι άγρισε να μετρά χωρίς βία και δισταγμό :

— Ένα... δύο... τρία... τέσσερα...

Απ' τά κόκκινα μάγουλα του Έρμαν χάθηκε τό αίμα του και έγινε άσπορος ! Γεντώθηκε άντικρι στο πλήθος, φρονάζοντας :

— Άδέφρια !.. Άδέφρια... βοήθεια !.. σας ορκίζο στον Άλλάχ σας.

Μά ή ξεση και χονά φωνή του Γάλλου μετρούσε όλοένα.

— Πέντε... έξη... επτά...

Και οι Άραπήςδες άναποφάσιστοι στεκόντανε... Τότε ο Έρμαν άπελιτισμένος φώναξε :

— Κύριε ! ξεγάσατε ποιόν τοιμάτε να φοβερύζετε : Είμαι σφαγαδόφλακας του Αύτοκρατορικού Προξενείου !.. Διπλωμάτης !.. Διπλωμάτης Γερμανός !..

Η φωνή του Όλιβιέ τρισερή, άπαθή δέν άπνήτησε μονιά μετρησε :

— Όχτώ...

Ο Έρμαν έφριζε γύρω του μιά τρομαγμένη ματιά. Τό πλήθος που είναν έτοιμο να όρημη, ίσως περιέμενε να τελειώση ή ιστορία ! Στ' αυτήν του Έρμαν τό προτελευταίο δευτερόλεπτο άκούστηκε σαν μιά φωνή από τον Άδη,

— Έννιά...

Τότε τάσπρα μάτια του Έρμαν κοιτά-

Έάν δέν σωπάσης, σε σκοτώω !

